

The global economy is **recovering...**

بهبودی در طول یک بیماری همه گیر؛

نگرانی های بهداشتی، اختلالات عرضه و فشار قیمت

(International Monetary Fund)

مرکز آموزش و پژوهش های اقتصادی و اجتماعی اتاق بازرگانی فارس

گزارش شماره ۲۷ / ۰۱

سال ۱۴۰۰

گزارش

کد مدرک: FCCIM-FR-009-00

تاریخ:

موضوع گزارش:

بهبودی در طول یک بیماری همه گیر: نگرانی های بهداشتی، اختلالات عرضه و فشار قیمت
(International Monetary Fund)

برگردان و تنظیم کننده: نجمه ایزدی

تاریخ ارائه: ۱۴۰۰/۰۹/۱۳

- مقدمه

بهبود اقتصاد جهانی در بحبوحه یک بیماری همه گیر ادامه داشته و چالش های سیاستی منحصر به فردی را ایجاد می کند. واکسیناسیون در کاهش اثرات نامطلوب کووید ۱۹ بر سلامتی مؤثر بوده است. با این حال، دسترسی نابرابر به واکسن ها، تردید عده ای در اثرپذیری واکسن، و عفونت پذیری بیشتر، بسیاری از مردم را همچنان در معرض خطر قرار داده و عاملی برای ادامه همه گیری است. تهدید انواع جدیدی از ویروس که می تواند اثربخشی واکسن را تضعیف کند، مسیر آینده این همه گیری را بسیار نامشخص می نماید.

شکاف در بهبودی های مورد انتظار در گروه های اقتصادی از زمان پیش بینی جولای افزایش یافته است. تا زمانی که همه گیری ادامه دارد، خطرات ناشی از آسیب های مداوم در اقتصادهایی که به شدت تحت تاثیر قرار گرفته اند باقی می ماند.

در همین حال، تورم در ایالات متحده و برخی از اقتصادهای بازار نوظهور به طور قابل توجهی افزایش یافته است. با کاهش محدودیت ها، تقاضا شتاب گرفته است، اما عرضه کندتر پاسخ می دهد. اگرچه انتظار می رود فشارهای قیمتی در بیشتر کشورها در سال ۲۰۲۲ کاهش یابد، چشم انداز تورم بسیار نامشخص است. این افزایش تورم حتی در شرایطی که اشتغال در بسیاری از اقتصادها کمتر از سطح قبل از همه گیری است، رخ می دهد و سیاست گذاران را مجبور به انتخاب های دشوار می کند - به ویژه در برخی از بازارهای نوظهور و اقتصادهای در حال توسعه.

- بهبودی نزدیک مدت در حالی که همه گیری دوباره شروع می شود ادامه دارد

رشد تولید ناخالص داخلی در نیمه اول سال ۲۰۲۱ به طور کلی مطابق با انتظارات بود. نتایج تولید ناخالص داخلی جهانی برای سه ماهه اول قوی تر از حد انتظار بود که منعکس کننده تطبیق ادامه فعالیت اقتصادی با همه گیری و محدودیت های مرتبط و همچنین حمایت از سیاست های مداوم در بسیاری از کشورها بوده است. با این حال، شتاب در سه ماهه دوم تضعیف شد و با گسترش همه گیری در بسیاری از بازارهای نوظهور و اقتصادهای در حال توسعه و با اختلالات عرضه، کاهش یافت. با کمبود نهاده ها به سرمایه گذاری ضعیف در سه ماهه دوم کمک کرده است. داده های فرکانس بالا^۱ پیشنهاد می کنند که بهبود ادامه دارد و در بخش های مختلف گسترش می یابد اما در سه ماهه سوم ملایم تر شده است. تولید خدمات اگرچه مستعد شکست می باشد اما در حال گسترش است.

¹ high frequency data

داده های فرکانس بالا به داده های سری زمانی اشاره دارد که در مقیاس بسیار دقیق جمع آوری شده اند.

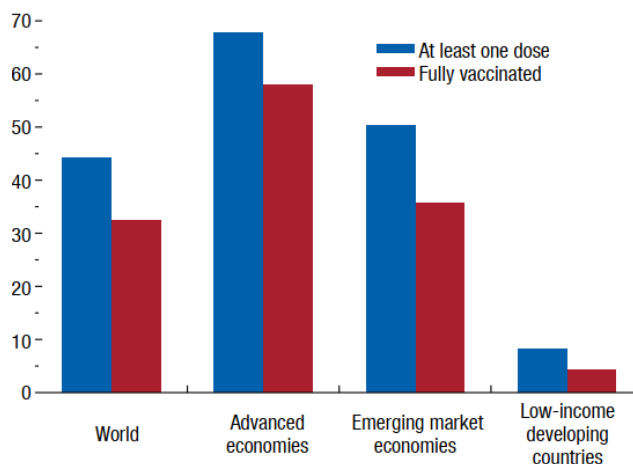

چشم انداز رشد جهانی برای سال ۲۰۲۱ کاهش یافته و برای سال ۲۰۲۲ تغییری نکرده است. پیش بینی می شود اقتصاد جهانی در سال ۲۰۲۱، ۵.۹ درصد و در سال ۲۰۲۲، ۴.۹ درصد رشد کند. پیش بینی سال ۲۰۲۱ نسبت به چشم انداز اقتصاد جهانی جولای ۰.۱ درصد کاهش یافته است.

دسترسی به واکسن، محرک اصلی کندهی در بهبود جهانی بوده که با شیوع مجدد همه گیری تقویت شده است. بسیاری از اقتصادهای پیشرفته از آوریل ۲۰۲۱ پیشرفت قابل توجهی در واکسیناسیون داشته اند. در مقابل، بیشتر بازارهای نوظهور و اقتصادهای در حال توسعه به دلیل کمبود عرضه و محدودیت های صادراتی، عرضه بسیار کندتری داشته اند.

- اقتصادهای پیشرفته دسترسی گسترده به واکسن ها داشته اند. حدود ۵۸ درصد از جمعیت در اقتصادهای پیشرفته به طور کامل واکسینه شده اند (شکل ۱). در مقابل، بقیه جهان دارای سهم بسیار کمتری از جمعیت واکسینه شده دارند، در حدود ۳۶ درصد در اقتصادهای نوظهور و کمتر از ۵ درصد در کشورهای در حال توسعه کم درآمد. در این اقتصادها، تامین و توزیع واکسن محدودیت اصلی باقی مانده است.

شکل ۱: شکاف بزرگ واکسیناسیون

- پیش بینی نشان می دهد که برخی از اقتصادهای نوظهور با دسترسی گسترده به واکسن در سال ۲۰۲۱ به اقتصادهای پیشرفته ملحق خواهند شد. فرض بر این است که اکثر کشورها تا پایان سال ۲۰۲۲ و برخی تنها در سال ۲۰۲۳ دسترسی گسترده ای خواهند داشت. احتمال دارد که واکسیناسیون به تنهایی نتواند به طور کامل انتقال ویروس را از بین ببرد، حتی اگر در برابر نامطلوب ترین اثرات این بیماری (بیماری شدید و مرگ) موثر باقی بماند. در نتیجه، انتظار می رود تا پایان سال ۲۰۲۲ میزان بستری ها و مرگ و میرها در همه جا از طریق ترکیبی از دسترسی به واکسن ها و درمان ها، همراه با اقدامات احتیاطی هدفمند و مؤثرتر به سطح پایینی برسد. بسته به شرایط خاص کشورها، برخی ممکن است بتوانند زودتر از سایرین پیامدهای نامطلوب بهداشت عمومی را کاهش دهند.

- تا زمانی که تفاوت های زیادی در دسترسی به واکسن ادامه داشته باشد، نابرابری ها در سلامت و نتایج اقتصادی افزایش می یابد و باعث واگرایی بیشتر در بین دو بلوک از کشورها می شود: کشورهایی که می توانند منتظر عادی سازی بیشتر در اواخر امسال باشند (تقریباً همه اقتصادهای پیشرفته) و آنهایی که با اثرات نامطلوب بهداشتی و اقتصادی ناشی از

عفونت های دوباره دست و پنجه نرم می کنند. فشار واکسن های دوز بوستر در کشورهایی که از قبل نرخ واکسیناسیون بالایی دارند، می تواند دسترسی به سایرین را که هنوز در مراحل اولیه دریافت واکسن هستند، به تاخیر بیندازد. ادامه گردش گسترده ویروس، به ویژه در کشورها و جمعیت هایی که نرخ واکسیناسیون پایین است، سلامتی و بهبود اقتصادی را در همه جا تهدید می کند.

تفاوت در سیاست های حمایتی بین کشورها نیز زمینه ساز شکاف در سرعت بازیابی است. حمایت مالی قابل توجه در اقتصادهای پیشرفته ادامه دارد، در حالی که بسیاری از اقتصادهای نوظهور در حال کاهش حمایت ها در سال جاری هستند.

- سیاست حمایتی به بهبود کمک کرده است. در صورت گسترش سیاست ها، اقدامات مالی گسترده بیمه ای را برای خانوارها و شرکت ها فراهم کرده، بسیاری را قادر می سازد تا دوباره پس انداز نموده و شرایطی را برای تقاضای خصوصی به منظور پیشبرد بهبودی فراهم کرده است؛ به ویژه در سال ۲۰۲۲ که پیش بینی می شود گروه اقتصاد پیشرفته موضع مالی خود را به سمت انقباض تغییر دهد. در واقع، پس انداز انباشته شده خانوارها بیش از روند پیش از همه گیری، رابطه مثبتی را نسبت به میزان حمایت مالی نشان می دهد.
- علاوه بر این، نشانه هایی وجود دارد که نشان می دهد کشورهایی که از لحاظ تاریخی پس انداز پایینی دارند، در پی بحران کووید-۱۹، پس اندازهای بیشتری را جمع آوری می کنند و وضعیت مالی خود را در آینده محکم تر قرار می دهند. فرض بر این است که با افزایش پوشش واکسیناسیون، تقاضا افزایش می یابد.

این پیش بینی بر اساس شرایط مالی حمایتی است. با ادامه روند بهبود، بازار مالی تا حد زیادی با چشم انداز سیاست هماهنگ شده است. با این حال، عدم قطعیت بالا منجر به افزایش حساسیت نسبت به هرگونه اخبار، به ویژه در مورد چشم انداز تورم در اقتصادهای پیشرفته شده است.

- بازنگری در رشد

- اقتصادهای پیشرفته: چشم انداز رشد برای سال ۲۰۲۱ در مقایسه با پیش بینی ژوئیه کاهش یافته است، که تا حد زیادی منعکس کننده کاهش رتبه ایالات متحده، آلمان و ژاپن است. در میان اقتصادهای پیشرفته، با ادامه واکسیناسیون، یک بازگشت قوی تر پیش بینی شده در نیمه اول سال آینده، منجر به پیش بینی صعودی در رشد برای سال ۲۰۲۲ می شود.
- بازارهای نوظهور و اقتصادهای در حال توسعه: پیش بینی این گروه در مقایسه با به روز رسانی ژوئیه ۲۰۲۱ کمی افزایش یافته که منعکس کننده بهبود در اکثر مناطق است. چشم انداز چین برای سال ۲۰۲۱ به دلیل کاهش شدیدتر از حد انتظار سرمایه گذاری عمومی اندکی کاهش یافته است. به جز چین و هند، رشد آسیای نوظهور و در حال توسعه با بالا رفتن همه گیری، اندکی کاهش یافته است. پیش بینی های رشد در سایر مناطق برای سال ۲۰۲۱ کمی افزایش یافته است. در پیش بینی سال ۲۰۲۱ در جاهای دیگر، تقاضای داخلی قوی تر از حد انتظار (اروپای نوظهور و در حال توسعه) افزایش می یابد.
- کشورهای در حال توسعه کم درآمد: پیش بینی رشد برای گروه کشورهای در حال توسعه کم درآمد نسبت به جولای ۰.۶ درصد کاهش یافته است و ادامه عرضه کند واکسن ها به عنوان عامل اصلی تاثیرگذار بر بهبودی است. تحلیل صندوق

بین‌المللی پول نشان می‌دهد که کشورهای در حال توسعه کم‌درآمد برای مبارزه با همه‌گیری به ۲۰۰ میلیارد دلار و برای بازیابی مسیرهای همگرایی که قبل از همه‌گیری در آن بودند، به ۲۵۰ میلیارد دلار نیاز دارند. چشم انداز بازار کار برای کارگران و جوانان با مهارت کم در مقایسه با سایر گروه‌های جمعیتی همچنان نسبتاً تیره و تار است که به افزایش نابرابری و آسیب پذیری بیشتر در برابر درآمدهای پایین‌تر از آستانه فقر شدید در کشورهای این گروه اشاره دارد. تخمین زده می‌شود که حدود ۶۵ تا ۷۵ میلیون نفر دیگر در سال ۲۰۲۱ در مقایسه با پیش‌بینی‌های قبل از همه‌گیری در فقر شدید باشند.

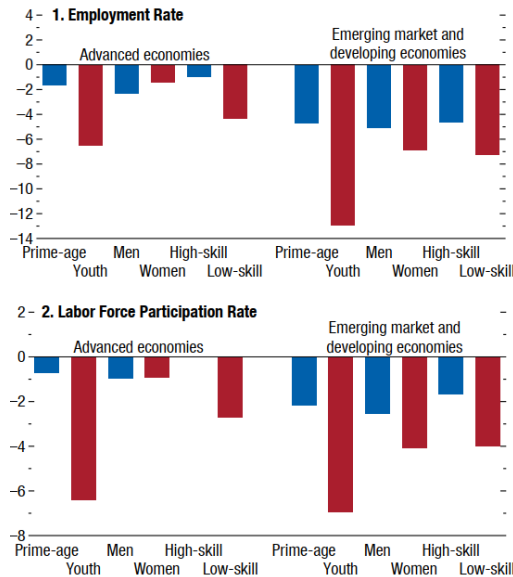
- رشد اشتغال پیش‌بینی شده بازیابی تولید را با تاخیر مواجه می‌کند

بازار کار در حال بهبودی اما ناهموار است. بازارهای کار از یک ضربه فاجعه بار در سال ۲۰۲۰ بهبود می‌یابند. بر اساس گزارش سازمان بین‌المللی کار، کاهش ساعات کار معادل از دست رفتن ۲۵۵ میلیون شغل تمام وقت می‌باشد. اما این سرعت در بین اقتصادها و کارگران نابرابر است. اشتغال در سرتاسر جهان پایین‌تر از سطح قبل از همه‌گیری باقی می‌ماند، که منعکس‌کننده ترکیبی از شکاف‌های تولیدی منفی، ترس کارگران از سرایت بیماری در محل کار در مشاغلی که نیاز به ارتباط افراد وجود دارد، محدودیت‌های مراقبت از کودکان، تغییر تقاضای نیروی کار با افزایش اتوماسیون در برخی بخش‌ها می‌باشد. بازارهای نوظهور و اقتصادهای در حال توسعه به طور متوسط شدیدتر از اقتصادهای پیشرفته آسیب دیده اند. برآوردهای سازمان بین‌المللی کار نشان می‌دهد که آمریکای لاتین و کارائیب و آسیای جنوبی از جمله مناطقی بودند که کاهش ساعات کار در سال ۲۰۲۰ زیاد بوده است.

اشتغال جوانان و کارگران با مهارت کم از کارگران در سنین بالا و با مهارت، پایین‌تر باقی می‌ماند (شکل ۲). اشتغال زنان در بازارهای نوظهور و اقتصادهای در حال توسعه تأثیر نامطلوب‌تری نسبت به مردان دارد، در حالی که در اقتصادهای پیشرفته، تفاوت‌های جنسیتی تا حد زیادی کاهش یافته است. برخی از این تأثیرات نامتقارن منعکس‌کننده تفاوت در اشتغال بخشی در بین گروه‌های کارگری است. جوانان و کارگران با مهارت پایین‌تر تمایل دارند در بخش‌هایی به کار گرفته شوند که تماس بیشتر و آسیب‌پذیرتر از بخش اتوماسیون است. این بخش‌ها بیشتر تحت تأثیر همه‌گیری قرار گرفته‌اند و روند بلندمدت به سمت اتوماسیون بیشتر تسریع می‌شود.

شکل ۲: بازار کار، براساس اقتصاد و گروه های کارگری

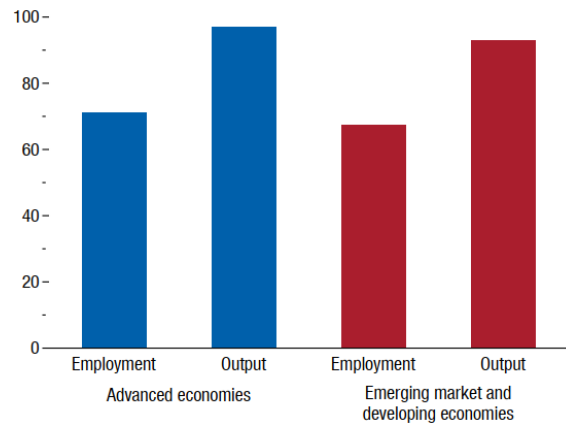

در سمت عرضه بازار کار، مشارکت نیز به طرز نگران کننده‌ای کمتر از قبل از همه‌گیری است، و گروه‌های محروم از لحاظ تاریخی دوباره نتایج بدتری را نشان می‌دهند. نرخ مشارکت جوانان در اوایل سال ۲۰۲۱ در هر دو اقتصاد پیشرفته و بازارهای نوظهور به طور متوسط بیش از ۶ درصد کمتر است - بسیار بیشتر از کاهش برای کارگران در سنین بالاتر. مشارکت کارگران با مهارت کمتر نیز کاهش یافته است. مشابه تفاوت در اشتغال بر اساس جنسیت، مشارکت زنان در بازارهای نوظهور و اقتصادهای در حال توسعه همچنان کاهش نسبی بیشتری نسبت به مردان نشان می‌دهد، در حالی که در اقتصادهای پیشرفته تقریباً مشابه هستند. اگر این شکاف‌ها در نرخ مشارکت ادامه یابد، می‌تواند پیامدهای میان مدت شدیدی بر نابرابری‌های اقتصادی در بین گروه‌های کارگری داشته باشد. علاوه بر این، اگر مشارکت مجدداً بهبود نیابد و شرکت‌ها نتوانند ماشین‌هایی را جایگزین کنند که وظایف بیشتری را انجام می‌دهند، ممکن است فشار صعودی بیشتری بر دستمزدها و قیمت‌ها وارد کند زیرا کارفرمایان برای کارگران کمیاب‌تر رقابت می‌کنند.

انتظار می‌رود رشد اشتغال نسبت به بهبود تولید تاخیر داشته باشد. در حالی که پیشرفت‌های اخیر دلگرم‌کننده هستند، انتظار می‌رود که بهبود اشتغال برای بخش بزرگی از اقتصادها با تأخیر مواجه شود. انتظار می‌رود تمام اقتصادهای پیشرفته تا پایان سال ۲۰۲۲ به سطح تولید قبل از کووید-۱۹ بازگردند، اما پیش‌بینی می‌شود که تنها دو سوم آنها به مشاغل قبلی خود بازگردند. بازارهای نوظهور و اقتصادهای در حال توسعه الگوی مشابهی را نشان می‌دهند (شکل ۳). این تفاوت بین تولید پیش‌بینی شده و بازیابی اشتغال نشان می‌دهد که تغییرات ساختاری مرتبط با کووید ۱۹ ممکن است باعث افزایش نابرابری و تنش اجتماعی شود.

شکل ۳: سهم اقتصادهایی که پیش بینی می شود تا سال ۲۰۲۲ به سطح اشتغال و تولید قبل از همه گیری بازگردند

- افزایش تورم، عدم اطمینان بالا

حتی در شرایطی که نرخهای اشتغال کمتر از سطوح پیش از همه گیری است، نرخهای تورم سرفصل^۲ در ماههای اخیر در ایالات متحده و برخی از بازارهای نوظهور و اقتصادهای در حال توسعه به سرعت افزایش یافته است، اگرچه تفاوتهایی در میزان فشار بین کشورها وجود دارد. در برخی از کشورهای جنوب صحرای آفریقا و خاورمیانه و آسیای مرکزی، قیمت مواد غذایی در بحبوحه کمبودهای محلی و افزایش قیمت جهانی مواد غذایی به طور قابل توجهی افزایش یافته است. تورم اصلی^۳ - که تأثیر قیمت مواد غذایی و انرژی را از بین می برد- در بسیاری از کشورها نیز افزایش یافته است، اما به میزان کمتر.

تا حد زیادی، افزایش تورم منعکس کننده ترکیبی از عدم تطابق عرضه و تقاضا ناشی از بیماری همه گیر، افزایش قیمت کالاها، و تحولات مرتبط با سیاست های گذشته است. در برخی کشورها، کاهش نرخ ارز به افزایش قیمت کالاهای وارداتی کمک کرده است.

تنگناهای عرضه: انقباض شدید تقاضا در سال ۲۰۲۰ باعث شد بسیاری از کسب و کارها سفارشات نهاده های میانی را کاهش دهند. بهبود در سال ۲۰۲۱ افزایش یافت، اما برخی از تولیدکنندگان توانایی افزایش سریع عرضه را نداشتند. علاوه بر این، توزیع جهانی کانتینرهای حمل و نقل در طول همه گیری به شدت دچار انحراف شد و بسیاری را از مسیرهای معمول خود خارج کرد. اختلالات موقت تاخیر در زمان تحویل را تشدید کرد.

افزایش قیمت کالاها: قیمت کالاها با تقویت فعالیت های اقتصادی به روند صعودی خود ادامه داده است (شکل ۴). انتظار می رود قیمت نفت در سال ۲۰۲۱ افزایش یابد، نزدیک به ۶۰ درصد بالاتر از قیمت پایین خود در سال ۲۰۲۰. پیش بینی می شود

² headline inflation

تورم سرفصل معیاری از تورم کل در یک اقتصاد است، از جمله کالاهایی مانند قیمت مواد غذایی و انرژی (به عنوان مثال، نفت و گاز)، که تمایل به نوسانات بسیار بیشتری دارند و مستعد جهش های تورمی هستند.

³ core inflation

تورم اصلی نشان دهنده روند بلندمدت در سطح قیمت است. در اندازه گیری تورم بلندمدت، تغییرات گذرای قیمت باید کنار گذاشته شود. یکی از راههای دستیابی به این امر، حذف اقلامی است که اغلب تحت قیمت های متغیر هستند، مانند غذا و انرژی.

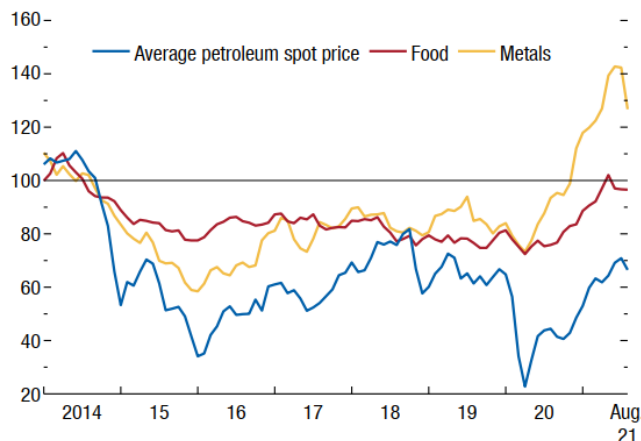
گزارش

کد مدرک: FCCIM-FR-009-00

تاریخ:

قیمت کالاهای غیرنفتی تقریباً ۳۰ درصد بالاتر از سطح خود در سال ۲۰۲۰ افزایش یابد که منعکس کننده افزایش شدید قیمت فلزات و مواد غذایی نسبت به ماه های اخیر است. متأسفانه افزایش قیمت مواد غذایی در مکان هایی متمرکز شده که نامنی غذایی بالا است و خانواده های فقیرتر را تحت فشار بیشتری قرار داده و ناآرامی های اجتماعی بزرگ تری را افزایش می دهد.

شکل ۴: قیمت کالاها

رشد دستمزدها در برخی بخش ها بالا بوده است. با ادامه روند بهبود، بازارهای کار سخت تر شده اند و پر کردن سریع مشاغل خالی برای کارفرمایان در برخی کشورها را دشوارتر می کند. با از سرگیری فعالیت بیشتر در ایالات متحده، نشانه هایی از رشد دستمزد در برخی بخش ها وجود دارد. در عین حال، دستمزد افراد با درآمد کمتر یا سطح تحصیلات پایین تر در مقایسه با یک سال گذشته بهتر از میانگین بهبود یافته است. به طور کلی، متوسط تورم دستمزد اسمی در کل اقتصاد همچنان مهار شده است (کانادا، آلمان، اسپانیا، بریتانیا، ایالات متحده).

به نظر می رسد انتظارات تورمی در اکثر اقتصادها وجود داشته باشد. برخی از اقدامات مبتنی بر نظرسنجی خانوارها، افزایش اخیر در انتظارات تورمی را ثبت کرده اند که احتمالاً با افزایش قیمت سوخت مرتبط است. با این حال، انتظارات تورمی میان مدت ضمنی بازار تاکنون به خوبی رفتار کرده و حول سطوحی که درست قبل از شیوع همه گیری در اوایل سال ۲۰۲۰ دیده می شد، در نوسان بوده است.

چشم انداز تورم: شاخص های مختلفی که در بالا مورد بحث قرار گرفت به چشم انداز بسیار نامطمئن برای تورم اشاره می کند. در پیش بینی های پایه، در اکثر اقتصادها، انتظار می رود که تورم در سال ۲۰۲۲ به محدوده قبل از همه گیری کاهش یابد، پس از رفع عدم تطابق عرضه و تقاضا. (۱) کساد بازار کار، حتی با افزایش آگهی های شغلی، با نرخ های اشتغال معمولاً کمتر از سطح قبل از شوک خود باقی می ماند؛ (۲) در اقتصادهای بزرگ و پیشرفته، بر اساس معیارهای مبتنی بر بازار، انتظارات تورمی همچنان به خوبی ثابت است؛ و (۳) عوامل ساختاری که حساسیت قیمت ها را به کساد بازار کار کاهش داده است - مانند افزایش اتوماسیون - به کار خود ادامه می دهند یا حتی در حال تشدید شدن هستند. با این حال، پیش بینی می شود فشار قیمت ها تا سال ۲۰۲۲ در برخی از بازارهای نوظهور و اقتصادهای در حال توسعه بالا بماند. در اقتصادهایی که موجودی خانه های خالی کم است،

شوک همه گیر و هزینه های پایین استقراض نیز باعث افزایش قیمت مسکن شده است. این موضوع به طور مستقیم بر تورم اصلی تأثیر گذاشته است و در صورت بالا ماندن تقاضا می تواند به فشارهای تورمی مداوم تر کمک کند.

تحول انتظارات تورمی در این بهبود ناشناخته برای چشم انداز تورم تعیین کننده خواهد بود. پس لرزه های ناشی از تحولات سال ۲۰۲۰ و چشم انداز محدودیت های مجدد برای کاهش سرعت انتقال ویروس می تواند منجر به اختلالات مداوم در عرضه شود. در مواجهه با تقاضای فزاینده مداوم، ممکن است شرکت ها قیمت ها را افزایش داده و کارگران دستمزدها را بیشتر از آنچه تاکنون رخ داده است، افزایش دهند. به طور کلی، اگر خانوارها، مشاغل و سرمایه گذاران شروع به پیش بینی فشارهای قیمتی ناشی از تقاضای سرکوب شده و بسیاری از عوامل ذکر شده در بالا کنند، این خطر وجود دارد که انتظارات تورمی میان مدت به سمت بالا حرکت کند و منجر به افزایش بیشتر قیمت ها شود.

- تفاوت های بزرگ در زیان های اقتصادی میان مدت باقی مانده است

تلفات تولید: عموماً انتظار می رود فعالیت تا سال ۲۰۲۳ در بین گروه های اقتصادی، پایین تر از مسیر پیش از همه گیری باقی بماند. پیش بینی می شود که تولید در گروه اقتصاد پیشرفته تا سال ۲۰۲۲ به روند پیش از همه گیری بازگردد. با این حال، انتظار می رود سایر گروه های درآمدی در طول افق پیش بینی پایین تر از مسیر پیش از همه گیری باقی بمانند. علاوه بر این، شکاف تولید منفی که نشان دهنده کساد است در بسیاری از اقتصادها طی سه سال آینده مورد انتظار است. به عبارت دیگر، انتظار می رود آسیب ها- که به عنوان عملکرد اقتصادی میان مدت پایین تر از پیش بینی های قبل از شوک تعریف می شود- خارج از گروه اقتصاد پیشرفته، فراگیر باشد.

الگوی خسارات میان مدت در بین گروه های اقتصادی با آنچه پس از بحران مالی جهانی ۲۰۰۸-۹ مشاهده شد، متفاوت است. در آن زمان، اقتصادهای پیشرفته ضربه سختی خوردند و بازارهای نوظهور و اقتصادهای در حال توسعه بهتر عمل کردند. امروزه به نظر می رسد که عکس این امر به دلیل محافظت بیشتر در برابر شوک های بیشتر کووید-۱۹ ناشی از واکسیناسیون های گسترده تر در بسیاری از اقتصادهای پیشرفته و حمایت از سیاست قابل توجه است.

آسیب های بازار کار: تصویر مشابه از اثرات ماندگار بازارهای کار نشان می دهد که اشتغال یک کانال اصلی است که از طریق آن آسیب های اقتصادی آشکار می شود. چشم انداز اشتغال بدتر از انتظار در بازارهای نوظهور و اقتصادهای در حال توسعه متمرکز شده است.

- رشد تجارت، پیش بینی عدم تعادل در میان مدت

تجارت جهانی: با وجود اختلالات موقت، انتظار می رود حجم تجارت در سال ۲۰۲۱ تقریباً ۱۰ درصد رشد کند و در سال ۲۰۲۲ به حدود ۷ درصد کاهش یابد. پیش بینی می شود رشد تجارت در میان مدت به حدود ۳.۵ درصد کاهش یابد. بهبود کلی تجارت دورنمای ضعیفی را برای اقتصادهای وابسته به گردشگری و به طور کلی خدمات فرامرزی نشان می دهد. پیش بینی می شود در کشورهایی که گردشگری و سفر سهم بیشتری از تولید ناخالص داخلی را به خود اختصاص می دهند، در مقایسه با پیش بینی های

قبل از کووید-۱۹، کاهش بیشتری در فعالیت داشته باشند. محدودیت‌های سفر و ترس پایدار از سرایت احتمالاً بر فعالیت‌های توریستی برون مرزی تأثیر می‌گذارد تا زمانی که انتقال ویروس به طور پایدار کاهش یابد.

- عدم قطعیت در حالی افزایش می‌یابد که متغیرها ثبات بهبود را تهدید می‌کنند

پیش‌بینی پایه در مورد تحولات همه‌گیری، چشم‌انداز تورم و تغییرات مرتبط در شرایط مالی جهانی با عدم قطعیت بالایی همراه است. میزان ریسک‌ها نشان می‌دهد که نتایج رشد- در کوتاه‌مدت و میان‌مدت- احتمال دارد که بیشتر مایوس‌کننده باشند تا شگفتی‌های مثبت ایجاد نمایند.

از جنبه منفی، عوامل خطر اصلی به شرح زیر است:

- ظهور گونه‌های قابل انتقال و کشنده‌تر ویروس کرونا می‌تواند به گسترش و شدت همه‌گیری دوباره انرژی بخشد، همه‌گیری را طولانی‌تر کند و باعث عقب‌نشینی فعالیت‌های اقتصادی شود. اختلالات تجارت و عدم تطابق عرضه و تقاضا ممکن است با بسته شدن بنادر به دلیل قرنطینه مجدد افزایش یابد. موانع در توزیع جهانی واکسن به کشورهایی که هنوز دسترسی کافی ندارند، سطوح بالای تردید در واکسیناسیون در برخی کشورها و هر عامل دیگری که پوشش گسترده واکسن در جمعیت جهان را به تأخیر می‌اندازد، این خطرات را تشدید می‌کند. هر شیوعی نشان دهنده فرصت دیگری برای ویروس برای جهش به یک پاتوژن حتی مضرتر است.
- عدم تطابق بیشتر عرضه و تقاضا، فشار قیمت‌ها و عادی‌سازی سیاست‌های پولی سریع‌تر از حد انتظار: عدم تطابق عرضه و تقاضا ناشی از بیماری همه‌گیر می‌تواند بیشتر از حد انتظار باقی بماند و منجر به فشارهای قیمتی پایدار و افزایش انتظارات تورمی شود. در پاسخ، عادی‌سازی پولی سریع‌تر از حد انتظار در اقتصادهای پیشرفته می‌تواند منجر به سخت شدن ناگهانی شرایط مالی جهانی شود. نوسانات فشرده و افزایش ارزش سهام به احتمال قیمت‌گذاری مجدد سریع دارایی‌های مالی اشاره می‌کند. بازارهای نوظهور آسیب‌پذیر و اقتصادهای در حال توسعه با بدهی‌های ارزی بزرگ و نیازهای مالی بیشتر آسیب خواهند دید. دشواری‌های نادیده گرفتن تعهدات خارجی آنها می‌تواند منجر به تعدیل‌های ناگهانی در این اقتصادها و نتایج نامطلوب رشد شود.
- نوسانات بازار مالی: به طور کلی، در زمینه ارزش‌گذاری آتی دارایی‌ها، احساسات سرمایه‌گذار به دلیل اخبار نامطلوب در مورد بیماری همه‌گیر یا تحولات سیاست می‌تواند به سرعت تغییر کند. یک نگرانی مبرم، بن بست مداوم بر سر سقف بدهی ایالات متحده است. عدم برداشتن سقف قبل از اتمام منابع خزانه داری ایالات متحده برای پرداخت هزینه‌ها و تعهدات بازپرداخت بدهی خود می‌تواند پیامدهای جدی برای بازارهای مالی داشته باشد. به طور مشابه، بدهی‌های بی‌نظم شرکت‌ها در مقیاس بزرگ یا تجدید ساختار، به عنوان مثال در بخش املاک چین، می‌تواند بازتاب گسترده‌ای داشته باشد.
- بسته مالی کوچک‌تر ایالات متحده: پیش‌بینی اولیه تکانه مالی در ایالات متحده با لایحه زیرساختی و طرح دولت برای بازسازی شبکه امنیت اجتماعی ایالات متحده مطابقت دارد. هر تغییر قابل توجهی در اندازه یا ترکیب بسته مالی عواقبی بر چشم‌انداز رشد ایالات متحده و شرکای تجاری آن خواهد داشت.

گزارش

کد مدرک: FCCIM-FR-009-00

تاریخ:

- **ناآرامی اجتماعی بزرگ‌تر:** موارد ناآرامی اجتماعی در مراحل اولیه همه‌گیری کاهش یافته بود، اما در نیمه دوم سال ۲۰۲۰ و در آغاز سال ۲۰۲۱ افزایش یافت. علت آن در کشورهای مختلف متفاوت است. ناامیدی از مدیریت این بیماری همه‌گیر در برخی موارد با افزایش قیمت مواد غذایی، رشد آهسته اشتغال، و کاهش اعتماد بلندمدت به نهادهای دولتی در کنار هم قرار می‌گیرد. تشدید بیشتر می‌تواند به احساسات آسیب رسانده و بر بهبود تاثیر بگذارد. ناآرامی‌های اخیر در افغانستان وضعیت بشردوستانه در منطقه را بدتر کرده و موجی از پناهجویان را دامن می‌زند و این امکان را فراهم می‌کند که تنش‌های منطقه‌ای، سرریزهای اقتصادی و فشارهای مالی بر کشورهای میزبان را افزایش دهد.
- **شوک‌های اقلیمی نامطلوب‌تر:** تغییرات اقلیمی، محرک اصلی فجایع مکرر و شدید مرتبط با آب و هوا بوده که قبلاً تأثیرات فوری قابل مشاهده‌ای داشته است، با سرریزهایی فراتر از مناطقی که بلایا در آن رخ می‌دهد. فشارهای مهاجرت برون مرزی، فشارهای مالی و بار مراقبت‌های بهداشتی ممکن است افزایش یابد. در پس زمینه همه‌گیری مداوم، شوک‌های آب و هوایی ممکن است چالش‌های بیشتری را برای بهبود جهانی ایجاد کند.
- **حملات سایبری:** گسترش و مخرب بودن حملات سایبری که زیرساخت‌های حیاتی را شامل می‌شود، می‌تواند به عنوان آسیب‌های بیشتر در بازیابی عمل کند، به ویژه با افزایش دورکاری و اتوماسیون.
- **تشدید تنش‌های تجاری و فناوری:** خطرات ژئوپلیتیک همچنان بالاست. تشدید تنش‌های تجاری و فناوری، به ویژه بین ایالات متحده و چین، می‌تواند بر رشد سرمایه‌گذاری و بهره‌وری تاثیر بگذارد و موانع بیشتری را در مسیر بهبود ایجاد کند.

در جهت بالا:

- **تولید و توزیع سریع‌تر واکسن:** انتظار می‌رود مقادیر زیادی از منابع واکسن جدید در ماه‌های آینده تولید شوند. همچنین کشورهایی که دارای ذخایر زیادی از واکسن‌های استفاده نشده هستند، تعهد داده‌اند که آن‌ها را اهدا کنند. سرعت واکسیناسیون سریع‌تر از آنچه در پیش‌بینی‌های پایه فرض شده است، تأثیر مثبت مستقیمی بر فعالیت اقتصادی خواهد داشت. همچنین می‌تواند اعتماد مصرف‌کنندگان و شرکت‌ها را افزایش داده و باعث افزایش هزینه‌ها و سرمایه‌گذاری شود که بهبود اقتصادی را تقویت می‌کند.
- **جهش رشد بهره‌وری:** همه‌گیری از طریق اتوماسیون بیشتر و تغییر مکان‌های کاری که می‌توانند برای انجام کار از راه دور بیشتر به پلتفرم‌های فناوری تکیه کنند، تغییرات را در بسیاری از بخش‌های اقتصاد تسریع کرده است. رشد بهره‌وری می‌تواند در نتیجه این تغییرات در تولید، توزیع و سیستم‌های پرداخت تسریع شود. به طور خاص، استقرار و اجرای سریع‌تر و مؤثرتر برنامه‌های سرمایه‌گذاری ساختاری می‌تواند چشم‌انداز رشد میان‌مدت را برای مناطقی که تحت فشار هستند افزایش دهد. چشم‌اندازهای بلندمدت مدت‌هاست که یک نگرانی بوده است. به نوبه خود، این می‌تواند منجر به سرمایه‌گذاری و رشد کوتاه مدت قوی‌تر شود.

- اقدامات عملی برای تقویت بازیابی

تفاوت‌های بزرگ در زبان‌های اقتصادی و ریسک‌های نزولی قابل توجهی که پیرامون شرایط مورد بحث در بالا وجود دارد، نیازمند تلاش‌های سیاسی قوی در سطوح چندجانبه و ملی برای تقویت چشم‌انداز اقتصاد جهانی است. این بخش ابتدا اقدامات اولویت

چندجانبه برای رسیدگی به همه گیری، سیاست آب و هوا و نقدینگی بین المللی را مورد بحث قرار می دهد. سپس به سیاست های ملی برای تکمیل تلاش چندجانبه روی می آورد. این موارد مستلزم تطبیق بیشتر با شرایط خاص کشور و هدف گیری بهتر است، زیرا محدودیت های فضای سیاست گذاری هرچه بیشتر طول بکشد همه گیری الزام آورتر می شود.

- اقدامات چندجانبه با سرریزهای مثبت

گسترش جهانی واکسن: جامعه جهانی باید تلاش های خود را برای واکسیناسیون تعداد کافی در همه جا افزایش دهد. این امر با کاهش خطرات ناشی از پیامدهای شدید سلامتی و مرگ و میر، جان میلیون ها نفر را نجات داده، خطر ظهور انواع جدید را کاهش می دهد و در نتیجه تریلیون ها دلار به بهبود اقتصاد جهانی اضافه می کند. همچنین باعث کاهش واگرایی مورد انتظار در بازیابی بین بازارهای پیشرفته و نوظهور و گروه های اقتصادی در حال توسعه می شود.

- بسیاری از واکسن های تأیید شده در حال حاضر به طور قابل توجهی خطر ابتلا به بیماری شدید را از همه انواع فعلی کووید ۱۹ کاهش می دهند و بنابراین بستری شدن در بیمارستان و مرگ و میر را محدود می کنند. اگرچه تعداد موارد تأیید شده روزانه کووید ۱۹ در ژوئیه ۲۰۲۱ بیشتر از دسامبر ۲۰۲۰ بود (منعکس کننده مسری بودن بیشتر نوع دلتا)، نرخ بستری شدن و مرگ در بیمارستان تنها ۱۰ تا ۲۰ درصد زمستان گذشته ثبت شد. تفاوت اصلی بین این دو مقطع زمانی این است که بریتانیا تقریباً نیمی از جمعیت خود (دو سوم حداقل تا حدی واکسینه شده) را تا جولای ۲۰۲۱ به طور کامل واکسینه کرده بود، در حالی که در سال ۲۰۲۰ هیچ حفاظت واکسنی در دسترس نبود.
- علاوه بر جلوگیری از پیامدهای شدید سلامتی، شواهد اخیر از ایالات متحده نشان می دهد که واکسیناسیون گسترده همچنین می تواند اثرات اقتصادی قدرتمند و مثبتی داشته باشد و بهبودی را تقویت کند. شهرستان های ایالات متحده که در آنها واکسیناسیون دوز اول افزایش یافت، افزایش همزمان کارت اعتباری هفتگی و کاهش مطالبات بیکاری هفتگی را نشان دادند.
- صندوق بین المللی پول طرحی را پیشنهاد داده است که به طور مشترک توسط سازمان بهداشت جهانی، بانک جهانی و سازمان تجارت جهانی تأیید شده است تا حداقل ۴۰ درصد از جمعیت هر کشور تا پایان سال ۲۰۲۱ و ۷۰ درصد تا اواسط سال ۲۰۲۲ در کنار اطمینان از تشخیص و درمان کافی، واکسینه شوند. بیش از نیمی از کشورهای جهان - که ۳۵ درصد از جمعیت جهان را تشکیل می دهند - در مسیر رسیدن به واکسیناسیون ۴۰ درصدی تا پایان سال ۲۰۲۱ نیستند. نیاز فوری به اهدای واکسن از سوی کشورهایی که سهم زیادی از جمعیت آنها قبلاً واکسینه شده اند وجود دارد. صندوق بین المللی پول تخمین می زند که حداقل یک میلیارد دوز می تواند تا پایان سال ۲۰۲۱ بدون به خطر انداختن اهداف ملی واکسیناسیون به اشتراک گذاشته شود. وعده های اخیر چین، گروه هفت و سایر کشورها در این راستا، گام های خوشایندی هستند، اگرچه کمک های مالی باید برای اجرای سریع تعهدات تسریع شود. همچنین اولویت بندی تحویل واکسن به کشورهایی که هنوز دسترسی گسترده ندارند بسیار مهم است. برداشتن سریع محدودیت های باقی مانده در صادرات تجهیزات پزشکی، مواد خام و واکسن اولویت دیگر است. تنوع و افزایش قابلیت های تولید و توزیع واکسن برای سرعت بخشیدن به پوشش گسترده جمعیت جهان مهم است. چنین اقداماتی آمادگی برای واکنش و انطباق با چرخش های غیرمنتظره در همه گیری را افزایش می دهد، از جمله نیاز بالقوه به تزریق های دوز بوستر در

صورت کاهش ایمنی یا ظهور انواع جدید. به طور کلی، افزایش بودجه برای آزمایش، ردیابی، و درمان برای بهبود تشخیص و درمان و در عین حال افزایش نظارت ژنومی برای تشخیص زودهنگام انواع جدید بسیار مهم است.

کاهش آلودگی ها و انطباق با تغییرات آب و هوایی: در چند ماه گذشته شاهد انبوهی از رویدادهای شدید مرتبط با آب و هوا، از جمله گنبدهای گرما^۴ و آتش سوزی های شدید جنگلی در کانادا و ایالات متحده، بارش های شدید و جاری شدن سیل در اروپا، خشکسالی در برزیل و سیل بوده ایم. این مسئله که جهان گرم ترین دوره در بیش از ۱۰۰۰۰۰ سال گذشته را تجربه می کند، نگرانی را ایجاد کرده که پیامدهای بسیار نامطلوب تغییرات آب و هوایی ممکن است زودتر به وجود بیاید و فوریت اقدامات برای کاهش این خطرات و بهبود تاب آوری را افزایش دهد.

- انتشار گازهای گلخانه ای ناشی از فعالیت های انسانی در مسیر صعودی قرار دارد. تعهدات و اقدامات تحقق یافته برای کاهش انتشار گازهای گلخانه ای باید افزایش یابد. سهم تعیین شده ملی موجود برای کاهش انتشار گازهای گلخانه ای به اندازه کافی بلندپروازانه نیست و بسیار بالاتر از سطحی است که با محدود کردن میانگین افزایش دمای جهانی در ۲ درجه سانتیگراد بالاتر از سطوح قبل از صنعتی شدن مطابقت دارد.
- علاوه بر این، هنوز نشانه های کمی از اقدامات مشخص در اقدامات سیاستی کل وجود دارد. درآمد مالیاتی مربوط به اهداف سیاست های زیست محیطی به عنوان سهمی از تولید ناخالص داخلی به طور متوسط طی ۱۵ سال گذشته کاهش یافته است، در حالی که هزینه های عمومی برای اهداف سیاست های زیست محیطی به عنوان سهمی از تولید ناخالص داخلی تا حد زیادی ثابت مانده است.

کاهش محدودیت های مالی کشورهای در حال مبارزه و مقابله با آسیب پذیری بدهی: ماه های اضطراری بهداشتی و فعالیت های اقتصادی ضعیف جهانی مستلزم مداخلات مالی قابل توجهی در امور مالی عمومی، افزایش بودجه و چالش های بزرگ برای کشورهایی است که با فضای مالی محدود وارد این بیماری همه گیر شده اند. صندوق بین المللی پول با ارائه بیش از ۱۱۰ میلیارد دلار کمک مالی جدید به ۸۶ کشور از مراحل اولیه همه گیری، وارد عمل شده است. ابتکارات صندوق بین المللی پول و جامعه بین المللی به کشورها کمک می کند از کاهش بیشتر در هزینه های ضروری مربوط به مراقبت های بهداشتی اجتناب نموده و در عین حال به تعهدات پرداخت خارجی خود عمل کنند. با این وجود، در مواردی که بدهی دولتی پایدار نیست یا نیازهای مالی زیاد است، جبران نقدینگی ممکن است کافی نباشد.

- سیاست های سطح ملی منطبق با شرایط همه گیری و محدودیت های فضای سیاستی

اقدامات سریع و شدید سیاستی در سطح ملی نتایج اقتصادی رکود سال گذشته خنثی کرد و باعث بهبود پس از سقوط بی سابقه شد. چنانچه اقدامات مالی مستقیم و سیاست های حمایت از نقدینگی که در سراسر اقتصادهای گروه بیست در سال ۲۰۲۰ اجرا نمی شد، انقباض در فعالیت های جهانی می توانست حداقل سه برابر بدتر از نتیجه واقعی باشد. علاوه بر این، اقدامات غیرعادی

⁴ heat dome

به طور خلاصه، یک گنبد حرارتی زمانی ایجاد می شود که ناحیه ای با فشار بالا برای روزها یا حتی هفته ها در همان ناحیه باقی بماند و هوای بسیار گرم زیر آن به دام بیفتد.

گزارش

کد مدرک: FCCIM-FR-009-00

تاریخ:

سیاست پولی- از جمله، خرید دارایی توسط بسیاری از بانک‌های مرکزی بازارهای نوظهور- و تلاش‌های نظارتی برای حمایت از اعتبار به جلوگیری از بحران مالی سیستمیک کمک کرد.

کاهش فضای سیاست‌گذاری، محدودیت‌های سخت‌تر: بدهی عمومی در تمام گروه‌های درآمدی به طور قابل توجهی افزایش یافته، در حالی که تورم نیز در بسیاری از کشورها به شدت افزایش یافته است. با این حال، همه‌گیری هنوز به پایان نرسیده و مسیر آن در معرض عدم قطعیت بالایی است. سیاست‌های سطح ملی برای حمایت از بهبود با انتخاب‌های دشواری در این محیط مواجه است و به‌ویژه برای بازارهای نوظهور و اقتصادهای در حال توسعه، عموماً باید در محدودیت‌های سخت‌تر از زمان شروع بحران عمل کنند.

یک رویکرد سیاستی متناسب با شرایط همه‌گیر و اقتصادی یک کشور: اولویت باید مخارج حیاتی مراقبت‌های بهداشتی- واکسیناسیون، آزمایش و درمان- با حمایت اضطراری هدفمند از خانوارها و شرکت‌هایی باشد که بیشتر تحت تأثیر اقدامات بهداشت عمومی برای مهار شیوع ویروس قرار گرفته‌اند. ممکن است در اقتصادهایی که محدودیت‌های مالی یا ظرفیت‌های محلی اجازه اقدامات بیشتری را برای حفاظت از جان انسان‌ها نمی‌دهد، کمک‌های بین‌المللی مورد نیاز باشد. هرچه این همه‌گیری طولانی‌تر ادامه یابد، منابع نیز باید به طور فزاینده‌ای به بازآموزی کارگران و حمایت از تخصیص مجدد اختصاص داده شود. حتی زمانی که شیوع این بیماری همه‌گیر کاهش می‌یابد، گسترش مداوم واکسن‌ها و سرمایه‌گذاری برای تقویت سلامت انسان باید برای کمک به بهبودی در برابر تجدید حیات آینده ادامه یابد. حمایت از تقاضای گسترده و اقدامات اصلاحی برای رفع آسیب‌های ناشی از شوک می‌تواند برای تقویت بیشتر اقتصاد به کار گرفته شود. معیارهای سلامت می‌تواند به سیاست‌گذاران کمک کند تا بفهمند چگونه و چه زمانی سیاست‌ها را تطبیق دهند.

شناخت محدودیت‌ها بر اساس کشور: فراتر از فراز و نشیب‌های مکرر همه‌گیری، ماهیت ناشناخته بهبود، سیاست‌گذاری را پیچیده‌تر می‌کند. سیاست‌های اقتصاد کلان کوتاه‌مدت باید حداکثر سطح اشتغال را بدون به خطر انداختن اعتبار نهادهای سیاست‌گذار و در عین حال تضمین ثبات مالی هدف قرار دهند. در عین حال، سیاست‌های کوتاه‌مدت باید طوری طراحی شوند که در کنار اقداماتی برای ارتقای اهداف بلندمدت رشد و انعطاف‌پذیری قوی‌تر و عادلانه‌تر عمل کنند. به طور مشخص:

- سیاست‌های مالی باید در چارچوب‌های میان‌مدت برای ارائه حمایت‌های دوره‌ای کنونی، ایجاد حائل برای مقابله با شوک‌های آتی و پیشبرد اهداف ساختاری بلندمدت اتخاذ شود.
- سیاست‌گذاران مالی باید به اولویت دادن به هزینه‌ها برای پایان دادن به همه‌گیری از جمله زیرساخت‌های تولید و توزیع واکسن ادامه دهند. هرچه این بیماری همه‌گیر طولانی‌تر باشد، محدودیت‌های فضای مالی در برخی کشورها سخت‌تر خواهد شد. همزمان که همه‌گیری تحت کنترل قرار می‌گیرد، می‌توان تأکید را بر روی اقداماتی برای تضمین بهبودی و سرمایه‌گذاری در آینده معطوف کرد.
- در جاهایی که فضای مالی محدودتر است- به ویژه در برخی از بازارهای نوظهور و اقتصادهای در حال توسعه- یارانه‌های ضعیف و هزینه‌های مکرر باید کاهش یابد تا فضا برای مراقبت‌های بهداشتی و هزینه‌های اجتماعی مورد نیاز و هزینه‌های زیرساختی ایجاد شود. این تلاش‌ها را می‌توان با ابتکاراتی برای تقویت انطباق مالیاتی و بهبود مدیریت درآمد

گزارش

کد مدرک: FCCIM-FR-009-00

تاریخ:

تقویت کرد. حمایت قوی بین المللی، به ویژه برای اقتصادهای آسیب پذیر، برای تکمیل ابتکارات داخلی مورد نیاز خواهد بود.

- سیاست پولی نباید اعتبار بانک مرکزی را برای حفظ ثبات قیمت ها نادیده بگیرد. بانکهای مرکزی مستقل با چارچوبهای سیاستی معتبر می توانند حمایت ضدچرخه‌ای را به طور مؤثرتری در شرایط رکود اجرا کرده و ارزش آنها را در پاسخ به شوکها برجسته نمایند.
- اگرچه بانکهای مرکزی می توانند به طور کلی فشارهای تورمی گذرا را بررسی کرده و تا زمانی که شفافیت بیشتری در مورد پویایی قیمت‌ها وجود نداشته باشد، از تشدید آن اجتناب نمایند، اما باید آماده باشند در صورتی که بهبود سریع‌تر از حد انتظار تقویت شود، سریع‌تر عمل کنند. در مواردی که خطر ملموس افزایش انتظارات تورمی و افزایش مداوم قیمت‌ها وجود داشته باشد، اقدامات پیشگیرانه اولیه مورد نیاز خواهد بود.
- بانکهای مرکزی با وظایف دوگانه در اقتصادهایی که با تورم فزاینده مواجه هستند، در شرایطی که نرخهای اشتغال همچنان پایین آمده و بازار کار کساد است، با انتخاب‌های دشواری روبرو هستند. واکنش در چنین شرایطی ممکن است سخت‌تر کردن سیاست‌های پولی برای پیشی گرفتن از فشار قیمت‌ها باشد، حتی اگر به تاخیر در بهبود اشتغال منجر شود. انتظار برای بهبود اشتغال در حالی که اجازه می‌دهد فشار قیمت‌ها افزایش یابد، این خطر را به همراه دارد که تورم افزایش یافته و با ایجاد عدم اطمینان بیشتر اعتبار بانک مرکزی را تضعیف نماید. این امر می‌تواند سرمایه‌گذاری خصوصی را متوقف کند و دقیقاً منجر به بهبود آهسته‌تر اشتغال گردد.
- در اقتصادهایی که بهبود در حال تقویت است، تورم افزایش یافته و حمایت‌های بهداشتی سنگری مؤثر در برابر همه‌گیری است، بانکهای مرکزی می‌توانند با قدرت بیشتری به عادی‌سازی سیاست‌های پولی آتی پیام دهند. در ایالات متحده، پیش‌بینی بهبود قوی و پایدار وجود دارد و انتظار می‌رود تولید از افق پیش‌بینی فراتر رود. در مقابل، در جایی که فشارهای تورمی مهار می‌شود، انتظارات تورمی همچنان پایین‌تر از هدف بانک مرکزی است.

سیاست‌های بخش مالی و چارچوب‌های حل و فصل: اقدامات برای حمایت از اعتبار و تثبیت ترازنامه باید هدفمندتر شوند. به عنوان مثال، می‌توان حمایت را بر بانکها و شرکت‌های کوچک‌تر اما بادوام در بخش‌هایی که به دلیل نگرانی‌های مرتبط با سلامتی در حال بهبود است، متمرکز نمود. در عین حال، سیاست‌گذاران باید مکانیسم‌هایی را برای تسریع در حل مشکلات مازاد بدهی تقویت کنند.

آماده‌سازی برای سخت‌تر شدن احتمالی شرایط مالی خارجی: پیش‌بینی زمان دقیق بهبود دشوار است. تقویت بهبود در اقتصادهای پیشرفته پایان حمایت پولی و افزایش بازدهی را پیش‌بینی می‌کند. بازارهای نوظهور و اقتصادهای در حال توسعه باید برای افزایش احتمالی نرخ بهره اقتصاد پیشرفته از طریق تمدید سررسید بدهی آماده شوند و در نتیجه نیازهای خود را کاهش دهند. در کشورهایی با بازارهای مالی عمیق، انعطاف‌پذیری نرخ ارز می‌تواند به جذب شوک‌ها کمک نموده و در عین حال به سیاست‌های پولی اجازه دهد تا به شرایط اقتصاد کلان داخلی رسیدگی کند. مداخله ارزی و اقدامات موقت مدیریت جریان سرمایه ممکن است در برخی شرایط در کشورهای آسیب پذیر مفید باشد. این اقدامات می‌تواند استقلال سیاست پولی را برای پاسخ به تورم داخلی و تحولات تولید افزایش دهد اما نباید جایگزین تعدیل اقتصاد کلان مورد نیاز شود.

- آماده سازی و سرمایه گذاری برای اقتصاد بلندمدت پس از همه گیری

حتی با وجود تشدید مجدد همه گیری و نامشخص بودن مدت زمان آن، چالش هایی که سیاست گذاران در اقتصاد پس از محو شدن بحران سلامت با آن مواجه خواهند شد به طور فزاینده ای قابل مشاهده هستند. اگر خطرات منفی همه گیری محقق شود، ممکن است نیاز به هزینه های دائمی مراقبت های بهداشتی (از جمله زیرساخت های پزشکی) برای انطباق با یک بیماری نامطلوب تر وجود داشته باشد. خارج از این تغییرات بالقوه، چالش های کلیدی شامل تسهیل رشد جدید و فرصت های بهره وری مرتبط با فناوری سبز و دیجیتالی سازی، معکوس کردن عقب نشینی انباشت سرمایه انسانی، و مهار افزایش نابرابری می باشد. در عین حال، افزایش سطح بدهی در بسیاری از کشورها مستلزم تلاش برای قرار دادن منابع مالی عمومی در یک پایه پایدار است. هنگامی که اقتصادها در مسیرهای بهبود پایدار قرار گرفتند، سیاست ها باید به شدت به این چالش ها رسیدگی کنند.

- تسهیل فرصت های رشد جدید در مسیر اقتصاد سبز و از طریق دیجیتالی سازی: فشار سرمایه گذاری سبز به گذار به یک اقتصاد پاک تر کمک نموده و در عین حال فرصت های رشد جدید را تسریع می کند. علاوه بر این، سرمایه گذاری در پهنای باند برای بهبود دسترسی به اینترنت می تواند به پر کردن شکاف دیجیتالی کمک کند. اصلاحات ساختاری سختی های بازار کار را کاهش می دهد، ترازنامه ها را اصلاح نموده و رقابت را بهبود می بخشد، همچنین می تواند به تخصیص مجدد منابع به سمت بخش های در حال رشد و افزایش بهره وری بلندمدت کمک کند.
- معکوس کردن موانع انباشت سرمایه انسانی: از دست دادن یادگیری جهانی ناشی از بیماری همه گیر ناشی از تعطیلی موقت مدارس به طور بالقوه می تواند اثرات بلندمدتی بر درآمد افراد و رشد بهره وری کل داشته باشد. برای معکوس کردن موانع در انباشت سرمایه انسانی و پتانسیل بلندمدت، سیاست گذاران ممکن است نیاز داشته باشند که استراتژی های مختلفی را امتحان کنند، از جمله زمان بیشتر در مدرسه در چند سال آینده، آموزش معلمان بیشتر، گسترش برنامه های فوق برنامه و برنامه های تدریس خصوصی.
- کاهش نابرابری: موانع در انباشت سرمایه انسانی یکی از ابعادی است که در آن نابرابری در نتیجه همه گیری افزایش می یابد. فراتر از سیاست های بهبود پیشرفت تحصیلی، اقدامات هزینه ای می تواند تاب آوری افراد و خانواده ها را بهبود بخشد و نابرابری را کاهش دهد. این اقدامات شامل پوشش بیشتر کمک های اجتماعی و گسترش آن می باشد.
- پرداختن به مازاد بدهی های دولتی: با فرض این که نرخ های بهره نسبتاً پایین باشد، بار کلی بدهی اقتصادهای بازارهای نوظهور به دلیل افزایش زیاد بدهی در طول همه گیری، افزایش می یابد. دولت هایی که با بدهی های بزرگ و بار نرخ بهره بالا مواجه هستند، باید تدابیر درآمدی و هزینه ای اتخاذ نمایند. در بخش درآمد، این موارد شامل افزایش مالیات بر درآمد تصاعدی، اتخاذ مالیات بر ارزش افزوده و گسترش پایه مالیاتی است. این ابتکارات را می توان با تلاش برای کاهش یارانه های بی هدف و بهبود سرمایه گذاری عمومی تکمیل کرد. چنین اقداماتی به ویژه برای کشورهای در حال توسعه کم درآمد که پیشروی به سوی اهداف توسعه پایدار آنها همچنان یک چالش اساسی است، مرتبط خواهد بود.